

بررسی اجمالی گویش کُرُشی

عبدالنبی سلامی (پژوهشگر ارشد فرهنگ مردم)

مقدمه

کُرُش‌ها که خود را «دارغه dârye» نیز می‌نامند، مردمانی کوچ رو هستند که در گذشته شتریان (ساریان) بوده‌اند. این مردم از قول پیرانشان خود را بازماندهٔ داروغه‌های دوران صفویان می‌دانند، اماً گذشته از این مفهوم، داروغه به معنی شتریان است.

کُرُش‌ها گرچه امروزه شترداری نمی‌کنند، علی‌رغم اینکه بسیاری از آن‌ها در حاشیه شهرها و روستاهای مستقل اسکان یافته‌اند، شیوهٔ دامداری و زندگی عثاییری را رها نکرده‌اند و به پرورش بز و گوسفند و بعضًا گاو مشغولند.

غیر از تعدادی از کُرُش‌ها که هنوز کوچ می‌کنند و در پی مراتع مناسب در طی سال به سرحد و گرمسیر می‌روند، تعداد زیادی از آنان در نقاطی از جمله بالاده کازرون، کُرُش‌آباد منطقهٔ دژگاه فراشبند و دادین و جَدَولِ تُركی و شورِ عبدل‌خانی در سمت جنوب و شمال بالاده و نقاطی در طول فیروزآباد تا خنج لارستان و چاه سرخ مَزودشت و احمدآباد شیراز پراکنده‌اند. جمعیت کُرُشی‌زیان‌ها را می‌توان حدود ۲۰۰ خانوار تخمین زد.

گروهی، کُرُش‌ها را قشقایی معرفی کرده‌اند. این قول از زبان پیران کُرُش نیز شنیده شده است که خود را تیره‌هایی از طایفهٔ «فارسی مدان» قشقایی می‌دانند. اماً شواهد زیر به خوبی نشان می‌دهد که کُرُشی شاخه‌ای از بلوجی است و ارتباطی با ترکی قشقایی ندارد. احتمالاً به دلایلی نامعلوم نیاکان کُرُش‌ها زبان بلوجی را فراگرفته و زبان

مادری خود را از یاد برده‌اند.

۱. جدول مقایسه‌ای واژه‌هایی از گویش‌های گُزئی، بلوجی و ترکی قشقایی

فارسی	گُزئی	بلوجی	قشقایی
با	pâd	pâd	qač
مو	mud	mud	tuk, tik
چشم	ča:m	ča:m	gez
خون	hun	hun	qân
دندان	dantân	dontân	diš
دهان	dap	daf	âyz
شکم	lâp	lâf	qârn
صورت	dim	dim	uyz, iz
بچه	čok	čok	ošây
برادر	berât	berâd	kâkâ
زن	janin	janin, jan	ârvâd
مرد	mardin	mardin	kiše
خاکستر اجاق	por	por	kil
شانه مو	šak	šak	dâray
بزغاله	šenek	ša:nek	oylây
سگ	kočok	kočok	eyt
شتر	hoštor	oštor	deya
موس	mošk	mešk	sičân
کبک	kôg	kôg	kayleg
مرغ	morg	morg	loy
شپش	bod	bot	bit
عقرب	zum	zum	ayerab
سرگین غلطان	gadduk	xazzuk	qara bijak
خورشید	ruč	roč	gin
زمین	dagâr	dogâr	yer
ستاره	estâr	esâr	oloz

فارسی	گُرشی	بلوچی	قشقایی
آب	âf	âp	su
باران	hôr	hôr	yâyoš
باد	gâd	govât	yel
رعد	geran	gerand	elerem
سرما	gahr	gohar	soy
امروز	maro:či	maro:či	begen, beyen
پارسال	pâri	pâri	billar
پریشب	paranduš	paranduši	ilaregeja
دیروز	zî	zî	dinan
قرمز	sohr	sohr	qermez
سفید	ispid/esbiyed	espid	âq
اینجا	idân	edân	burâ
آنجا	o:dân	o:dân	orâ
پایین	jahlâd	jahlâd	âšâqo, âlčâq
بزرگ	mazzan, got	mazan	bik
لخت	lut	lušt	litera
تنگ	tank	tank	inka
گشاد	perâ	perâh	geyng, âčoq
ریز، کوچک	kassân	kasân	komeja
زیر	čiyer	čir	âlte
یک	yak	yak	bir
دو	do	do	eyke
سه	sa	se	ič
چهار	čâr	čâr	derde
پنج	panj	panj	beš
شش	šeš	šeš	âlte
هفت	haft	haft	yedde
هشت	hašt	hašt	sakez
نه	no	no	doqoz
ده	da	da	on

تشقایی	بلوچی	کُوشی	فارسی
on bir	yâzda	yâzza	یازده
on eyke	dovâzda	davâzza	دوازده
on ič	pânzda	punza	پانزده
on yedde	habda	havda	هفده
igerem	bist	bis	بیست

۲. جدول مقایسه‌ای چند مصدر کُوشی، بلوچی و ترکی تشقایی

تشقایی	بلوچی	کُوشی	فارسی
gatermag	ârag	ârag	آوردن
dišmag	gapag	kafag	افتادن
âpârmag	barag	barag	بردن
bâylâmag	bandag	bannag	بستن
getermag	zurag	zorag	برداشتن
bišermag	pačag	peččag	پختن
dolânmag	pičinag	pičiyenag	پیچاندن
dolâšmag	pičag	piččag	پیچیدن

۳. جدول مقایسه‌ای چند فعل لازم و متعددی از گویش‌های کُوشی، بلوچی و ترکی تشقایی

تشقایی	بلوچی	کُوشی	فارسی
otord-om	nešt-on	nešt-ân	نشستم
otord-i	nešt-ey	nešt-ay	نشستی
otord-oh	nešt	nešt	نشست
otord-ig	nešt-in	nešt-en	نشستیم
otord-iz	nešt-atı	nešt-et	نشستید
otord-eler	nešt-âtatin	nešt-ant	نشستند
qâxd-om	oštâton	oštâdân	ایستادم
qâxd-i	oštâtey	oštâd-ay	ایستادی
qâxd-oh	oštât	oštâd	ایستاد
qâxd-ig	oštâtin	oštâd-en	ایستادیم

فارسی	گُرُشی	بلوچی	قشقایی
ایستادید	oštâd-et	oštâtit	qâxd-iz
ایستادند	oštâd-ant	oštâtatin	qâxd-clar
خوردم	vârt-om	vârt-on	yed-om
خوردی	vârt-et	vârt-et	yed-i
خورد	vârt-i	vârt-i	yed-oh
خوردیدم	vârt-en	vârt-in	yed-ig
خوردید	vârt-o	vârt-ent	yed-iz
خوردند	vârt-eš	vârt-eš	yed-clar

۱. برخی از ویژگی‌های نظام آوایی گویش گُرُشی مهمترین ویژگی آوایی گُرُشی از لحاظ تاریخی، که نشان می‌دهد گُرُشی گونه‌ای از بلوچی است و به شاخه زبان‌های ایرانی شمال غربی تعلق دارد، حفظ صامت‌های ایرانی باستان، در میان دو مصوبت یا دو واکدار است. مانند:

dantan-	اوستایی	(دندان)	dontân
drâjah-	اوستایی	(درازا)	derâj
raočah-	اوستایی	(روشنایی)	roč

قس. بلوچی: ruč ، derâj ، dantân

دیگر تحولات مهم آوایی گُرُشی، که ارتباط آن را با بلوچی نمایان‌تر می‌کند، عبارتند از:
۱. تبدیل سایشی‌های ایرانی باستان به انسدادی. مانند:

guða-	اوستایی	gud (گُ)
xara-	اوستایی	kar (خر)

۲. تبدیل -v- آغازی ایرانی باستان به -g-. مانند:

vâta-	اوستایی	gåd (باد)
√vac	اوستایی	gašag (گفتن)

۳. تبدیل -h^v- آغازی ایرانی باستان (x^v اوستایی) به -v-. مانند:

√x ^v ar	اوستایی	varag (خوردن)
--------------------	---------	---------------

$\sqrt{x^v}ap$

اوستایی

(خوایدن) vasbag

۲. ساخت فعل در گویش کُرُشی

الف. شناسه فعل:

۱. شناسه فعل‌های لازم: در این نوع افعال، شناسه فعل‌های ماضی و مضارع یکسان است. مثال:

شناش صیغه‌های مضارع		شناش صیغه‌های ماضی			
می‌آیم	mâhây-ân	-ân	آمدم	âkk-ân	-ân
می‌آیند	mâhây-ay	-ay	آمدی	âkk-ay	-ay
می‌آید	mâhâ	-Ø	آمد	âkk	-Ø
می‌آیم	mâhây-en	-en	آمدیم	âkk-en	-en
می‌آیند	mâhây-et	-et	آمدید	âkk-et	-et
می‌آیند	mâhây-ant	-ant	آمدند	âkk-ant	-ant

۲. شناسه فعل‌های متعدد: در این نوع افعال، شناسه فعل‌های ماضی با شناسه فعل‌های مضارع متفاوت است. مثال:

می‌خورم	mavaray-ân	-ân	خوردم	vârt-om	-om
می‌خوری	mavaray-ay	-ay	خوردی	vârt-et	-et
می‌خورد	mavara	-Ø	خورد	vârt-i	-i
می‌خوریم	mavaray-en	-en	خوردیم	vârt-en	-en
می‌خورید	mavaray-et	-et	خوردید	vârt-u	-u
می‌خورند	mavaray-ant	-ant	خوردند	vârt-eš	-eš

ب. صرف فعل‌های لازم و متعدد

۱. فعل لازم «âkkag» «آمدن

– ماضی ساده:

آمدیم	âkk-en	آمدم	âkk-ân
آمدید	âkk-et	آمدی	âkk-ay
آمدند	âkk-ant	آمد	âkk

- ماضی استمراری:

می آمدیم	mâ-hâyad-en	می آمدم	mâ-hâyad-ân
می آمدید	mâ-hâyad-et	می آمدی	mâ-hâyad-ay
می آمدند	mâ-hâyad-ant	می آمد	mâ-hâyad

- ماضی نقلی:

آمده‌ایم	âkkay-en	آمده‌ام	âkkay-ân
آمده‌اید	âkkay-et	آمده‌ای	âkkay-ay
آمده‌اند	âkkay-ant	آمده است	âkka

- ماضی بعید:

آمده بودیم	akkayad-en	آمده بودم	akkayad-ân
آمده بودید	akkayad-et	آمده بودی	akkayad-ay
آمده بودند	akkayad-ant	آمده بود	akkayad

- ماضی التزامی:

آمده باشیم	âkkay-en bi	آمده باشم	âkkay-ân bi
آمده باشید	âkkay-et bi	آمده باشی	âkkay-ay bi
آمده باشند	âkkay-ant bi	آمده باشد	âkka bi

- مضارع اخباری:

می آییم	mâ-hây-ân	می آیم	mâ-hây-ân
می آید	mâ-hây-ay	می آیی	mâ-hây-ay
می آیند	mâ-hâ	می آید	mâ-hâ

- مضارع التزامی:

بیاییم	biy-ây-en	بیایم	biy-ây-ân
بیایید	biy-ây-et	بیایی	biy-ây-ay
بیایند	biy-ây-ant	بیاید	biy-ây

۲. فعل متعدد «varag» «خوردن»

- ماضی ساده:

خوردم vârt-en خوردم vârt-om

خوردید	vârt-u	خورده‌ام	vârt-et
خوردند	vârt-eš	خورده‌ای	vârt-i

- ماضی استمراری:

می خوردم	ma-varayad-en	می خوردم	ma-varayad-om
می خوردید	ma-varayad-u	می خوردید	ma-varayad-et
می خوردند	ma-varayad-eš	می خورد	ma-varayad-i

- ماضی نقای:

خورده‌ایم	vârtay-en	خورده‌ام	vârtay-om
خورده‌اید	vârtay-u	خورده‌ای	vârtay-et
خورده‌اند	vârtay-eš	خورده است	vârtay-i

- ماضی بعید:

خورده بودیم	vârtayad-en	خورده بودم	vârtayad-om
خورده بودید	vârtayad-u	خورده بودی	vârtayad-et
خورده بودند	vârtayad-eš	خورده بود	vârtayad-i

- ماضی التزامی:

خورده باشیم	vârtay-en bi	خورده باشم	vârtay-om bi
خورده باشید	vârtay-u bi	خورده باشی	vârtay-et bi
خورده باشند	vârtay-eš bi	خورده باشد	vârtay-i bi

- مضارع اخباری:

می خوریم	ma-varay-en	می خورم	ma-varay-ân
می خورید	ma-varay-et	می خوری	ma-varay-ay
می خورند	ma-varay-ant	می خورد	ma-vara

- مضارع التزامی:

بخاریم	bu-ar-en	بخارم	bu-ar-ân
بخارید	bu-ar-et	بخاری	bu-ar-ay
بخارند	bu-ar-ant	بخارد	bu-art

۲) این فعل به صورت om vârta خورده‌ام، et vârta خورده‌ای، i vârta خورده است، نیز صرف می‌شود.

ج. پیشوندهای فعل

۱. در ماضی استمراری و مضارع اخباری

می آیم	mâ-hây-ân	می آمدم	mâ-hâyad-ân	mâ-
می خوابم	ma-vasv-ân	می خوابیدم	ma-vasvayad-ân	ma-
می خورم	ma-varay-ân	می خوردم	ma-varayad-om	
می ایستم	mo-vošt-ân	می ایستادم	mo-voštayad-ân	mo-

۲. در مضارع التزامی:

بخورم	bu-ar-ân	بخوابم	bu-asp-ân	bu-
		بیایم	biy-ây-ân	bi(y)-
بنشینم	be-nen-ân	بروم	be-rr-ân	be-

بايستم bo-št-ân bo-

د. فعل مجهول

فعل مجهول با فعل کمکی «شدن» ساخته می شود که ماضی آن *bo* و مضارع آن *kay* است. مثال:

انداخته شد	dida bo	دیده شد	piryenta bo
خوردده شد	gefta bo	گرفته شد	vârta bo
سوخته می شود			sokka kay

ه. فعل امر

علامت فعل امر در فعل‌های لازم و متعددی متفاوت است. در فعل‌های لازم شیوه فعل‌های فارسی عمل می شود، اما در فعل‌های متعددی با اضافه کردن «i» به آخر فعل، فعل امر به دست می آید.

- فعل لازم :

بدُو	bodô	بیا	biyâ
بُرو	berra	بیفت	bekaf
		بايست	bošt

- فعل متعدی :

بکوب	bokot-i	بیاور	biyâr-i
پیچان	bepečč-i	بیاف	begâf-i
		بیبر	bobor-i

و. نفی در فعل امر

علامت نفی در فعل امر *ma* است. مثال:

ننوش	ma-var	نرو	ma-rra
نگیر	ma-ger	نخواب	ma-vasp
زن	ma-jan	نشین	ma-nen

ز. نفی در ساختمان فعل

علامت نفی در فعل‌های لازم و متعددی *na* است. مثال:

نششم	na-nešt-ân	نششم	nešt-ân
رفته بودی	na-raftayad-ay	رفته بودی	raftayad-ay
نگفتم	na-gašt-om	گفتم	gašt-om
خوردایم	na-vârtay-en	خورده‌ایم	vârtay-en
نمی‌زنم	na-majanân	می‌زنم	majan-ân
نمی‌توانم	na-matân-ân	می‌توانم	matân-ân

ح. مصدر

در گویش گُرُشی با افزودن پسوند *ag* به آخر ماده فعل، مصدر ساخته می‌شود. مثال:

تکاندن	takân-ag	آمدن	âkk-ag
خواراندن	karân-ag	افتادن	kaf-ag
دبدن	gen-ag	برخاستن	pâdâk-ag

در این گویش مصدرهای مجهول به شکل زیر است. مثال:

گردیده شدن	borda biyag	گرفته شدن	gefta biyag
گفته شدن	gašta biyag	خورده شدن	vârta biyag

۳. اسم

الف. اسم جمع

علامت جمع در گویش گُرُشی "obâr" است که به دنبال اسم مفرد می‌آید. مثال:

	جمع		مفرد
مردان	bâmard-obâr	مرد	bâmard
بزها	boz-obâr	بز	boz
سنگ‌ها	ko:h-obâr	سنگ	ko:(h)
آب‌ها	âf-obâr	آب	âf

ب. اسم معرفه

در گُرُشی با اضافه کردن ok به اسم، اسم معرفه می‌شود. مثال:

آن زن	â dâja:n-ok	آن مرد	â bâmard-ok
این دختر	i ja:nak-ok	این پسر	i bačak-ok

ج. اسم نکره

با اضافه کردن ì به اسم، اسم نکره می‌شود. مثال:

بزی	boz-i	بچه‌ای	čokk-i
-----	-------	--------	--------

۴. ضمیر

الف. ضمیر منفصل مثال:

ما	mâ	من	man
شما	šomâ	تو	ta
آنها	âšân	او	â

ب. ضمیر متصل مثال:

زمین‌مان	zamin-en	-en	خانه‌ام	lo:g-om	-om
دیگران	pâtil-u	-u	باغت	bây-et	-et
اسبابشان	vasâyel-eš	-eš	اسبش	asp-i	-i

ج. ضمیر اشاره مثال:

اینها	i šân	این	i
آنها	â šân	آن	â

د. ضمیر مبهم مثال:

هرکس	har kas	همه	hammâ
کی (چه کسی)	ke	هیچ	hič
کی (چه وقت)	kay	همین	hami
چیز	či	همان	hamâš

ه. ضمیر مشترک مثال:

خودمان	va:den	خودم	va:dom
خودتان	va:du	خودت	va:det
خودشان	va:daš	خودش	va:di

و. ضمیر مفعولی مثال:

علامت مفعول صریح در کُرُشی (جز در مورد سوم شخص مفرد) \hat{a} است، اماً وقتی ضمیر به \hat{a} ختم می‌شود، علامت مفعول صریح $râ$ است، مثال:

ما را	mâ râ	مرا	manâ
شما را	šomâ râ	ترا	tarâ
آنها را	â šanâ	او را	âši
جلال را	žalâlâ	علی را	aliyâ

۵. مضاف و مضاف‌الیه

در گویش کُرُشی عمداً مضاف قبل از مضاف‌الیه می‌آید. اما گاهی نیز شبیه به فارسی ادا می‌شود. مثال:

در خانه	lo:g-e-y dar	خانه شما	šomâ-y lo:g
مادر من	mani doyi	اسب همسایه	hamsâde-y asp
کاست ماست	kâlahi mâs	شب شنبه	šaf-e šamme

۶. صفت

الف. در گویش کُرُشی هر سه نوع صفت معمول در فارسی به کار می‌رود، که البته شکل آن با صفات‌های فارسی متفاوت است. مثال:

بزرگ (درشت)	mazzan (got)	کوچک	kassân
-------------	--------------	------	--------

بزرگ‌تر (درشت‌تر)	mazzan ter (got-ter)	کوچک‌تر	kassân ter
بزرگ‌ترین (درشت‌ترین)	mazzan teruy (got teruy)	کوچک‌ترین	kassân teruy

ب. صفت و موصوف
در گویش گُوشی صفت قبل از موصوف می‌آید. در این صورت، به صفت پسوند (oyn) نیز اضافه می‌شود. مثال:

آب‌های شیرین	širin-oyn âf-obâr	سنگ بزرگ	gott-eyn ko:
درختان سبز	sôz-eyn deraxt-obâr	اسب سیاه	sih-eyn asp

ج. مطابقت صفت با موصوف
در گویش گُوشی صفت چه در حالتی که موصوف مفرد است و چه جمع، مفرد است. مثال:

بادهای سرد	yax-eyn gâd-obâr	باد سرد	yax-eyn gâd
جاده‌های دراز	derâj-eyn râh-obâr	جاده دراز	derâj-eyn râh
پسران بزرگ	mazzan-oyn bač-obâr	پسر بزرگ	mazzan-oyn bač

۷. قید

الف. قید زمان:	شب řaf همیشه، hamîša حالا، hâlâ
ب. قید مکان:	پایین jahlâd بالا، bâlâd
ج. قید مقدار:	زیاد valm کم kam
د. قید نفی:	هرگز hič vaxt نه na
ه. قید حالت:	پیاده piyâda سواره suvâra
و. قید پرسش:	چطور؟ četa:r چرا؟ bačiyâ
ز. قید ترتیب:	آخر âxor اول avval

۸. حروف

الف. gu در گُوشی معادل «با» در فارسی است. مثال:

با او آمدم. gu ây at kân.

با هم به باغ بروید. gu hâmâ bered mâ bâyâ.

ب. در گُوشی ba ، be ، گاهی در جمله قید می‌شود. مثال:

لیوان شیر را به او دادم. sir-ey livân dâd-om ba ayi.
و گاهی این حرف بدون اینکه قید شود در جمله مستتر است. مثال:
ما را با ماشین به شهر بردند. mârâ gu mâšinâ bort-eš ša:râ.

ج. در کُرُشی اگر مفعول به ا ختم شود، علامت مفعول صریح râ است. در غیر این صورت، به شکل ا ادا می‌شود. مثال:

شما را نمی‌توانم ببرم. šamâ râ anatan-om bebarân.
آنها را به کوه بردم. ašân a bort-om ba ko:hâ.
چوب‌ها را بریدند. dâr-obâr a borint-eš.

د. در کُرُشی «در» به صورت mâ می‌آید. مثال:

در تابستان mâ tôsân در خانه، mâ haftâ در هفت، mâ lo:g

۹. جمله‌های کوتاه به گویش کُرُشی

در بسته است.	dar janağ âk.
بچه‌ای از کوچه گذشت.	čokk-i az kuča rad bod.
از کوه که آمد، چیزی نخورد و خوابید.	az ko:hâ âk či nâvârti vaft.
زیر درخت انار نشسته است.	čir-e deraxt-ey nârâ nešte.
صدای آب می‌آید.	âf-ey tovâr mâhâ.
از دیروز تا حالا چیزی نخورددهام.	az zi tâ hâlâ hič-om navârta.
این پیراهن مال کیست؟	i pírahom kayayn?
من می‌توانم این بار را بردارم.	man atânân i bârâ bozorân.
باغ جلال خیلی بزرگ است.	jalâl-i bây xeyli gotten.
تو نمی‌توانی با ما بیایی.	ta ana tânay gu mâ biyây.
ابر سیاه باران ندارد.	siheyn bolut ôri ni.
از صبح تا ظهر یک ریزگریه می‌کرد.	so:bi tâ zo:ri hamî magirraya.
شیر سر رفت و آتش را خاموش کرد.	šir sar âk assi ku éri ko.
گوشة قالی چرا سوخته است؟	bačâ i γâliyoy guša sodka?
نازه خوابیده بودم که مرا صدا کردی.	tâza vaftayadân ke manâ gân ketja.
خانه ما روی تپه است.	may lo:g ru tollayn.
از کنار دِو ما رودخانه می‌گذرد.	may dehay ka:ne kâ ruxâna maravag.

آفتابه روی زمین افتاده است.
این سنگ‌ها را از اینجا بردار.
دیوار خانه خراب شده است. باید آن را دوباره ساخت.

âftâfâ kafta ru dogârâ.
i ko:h-obâr â az idân bozoret.
lo:g-ey difâr xarâb bodag, baz.
bâhâd dorsi kane.

۱۰. واژه‌های گُرْشى و معادل فارسی آن

لخت	lut	آرج	čagot
ماهیچه ساق پا	kaft	ابرو	borg, borm
مُرْه	merzeng	استخوان	moč
معده	koma	أُريون	baz
ویار	ârma	بینی	boz
ب. وسائل و ابزار زندگی			
اجاق	čâla	تبحال	učuy
انگشت	izzek	جزام	xora
بند شلوار	dumak	خارش	kenâ
پارچه	god	دیوانه	ganuk
پایه چوبی کهر	lekker	روده	ridu
خیک روغن	zekk	رگیل	sengel
دهنه اسب	igân	ساق پا	ballor
روبندۀ زنان	duvâx	سرفه	kollag
زین اسب	hagar	شاش	mes
سفره نانپزی	sixa	عطسه	češak
سنگ آب (سنگاب)	jâbiya	فَك	kaha
سوزن	sučin	قامت	dâr
سه پایه دوغ‌زنی	čadma	قوز	morok
غربال	gečin	کفل	lommog
قلیان	čilim	کلیه	gordak
کاسه	kalahi, tuji	کيسة صفرا	za:la
کفگیر خمیر	arsen	گرسنه	sodik
کفگیر غذا	hassom	گونه	dim
کلنگ	gâzma	گبسو	šâk
کمربند	tasma, qadband	لال	gong

خرچنگ	kerenjâl	گلولهٔ نخ	gohrena
خرگوش	dôshân	نخ، ریسمان	bannik
روبه	tolog	نرده‌بان	pâsod, sod
زنبور	gezerâli	نمد	kačča
زنبور قرمز	gomz	هاون	jogan
سار	qarayoš	هیزم نیم سوخته	čolus, čulos
گاو	gox	بوغ گردن گار	ji
شترازیده	mâjji		
شترجوان	dâči		ج. بستگان و آشنايان
گربه	gulu	پسر بچه	mardiyen čok
گنجشک	serča	حاله	dâti
گوساله	guvar	خواهر	gâhâr
لاشخوار	dâl	دایج	xâlu
مرغ	morg	دختر	ja:nek
مرغ جوان	bârek	دختر بچه	janin čok
مرغ مادر	deygun	زن	jan
مگس	mehesk	شهر	šu
مورچه	murik	عروس	ga:len
موریانه	rimiz	فرزند	čok
نوزاد شپش	mitok	مادر	doyi

ه. گیاهان و خوراکی‌ها

پونه	pudun	اسب	asp
پیاز	pimâz	بچه شتر	her
تخمه، هسته	tanna	بن پیشتابز گله	šâhâz
جنگل	javal	بن زنایده	tištar
خرما	nâ	بید لباس (حشره)	bey
خوشة خرما	pang	پستان دام	go:dân
خیار	bâlang	تخم شپش	rešk
سبلهٔ خرد نشدهٔ گندم	koruša	تخم مرغ	heyx
عدس	marjomak	جوچه تیغی	zuzuk
قارچ	hâkkâl	حیوان پیشانی سفید	čâl
کال، نرسیده	dang	خارپشت	jirbi
کرچک	kanati	خر، الاغ	kar

پاره	gâla	گَرِه	nemešk
بول	penči	لُور	čukalik
حرقه آتش	pitirok	مُز بادام کوهی	majak
حیاط	fada	نان	nagan
چروک لباس و پوست	mučuna	نخل	mač
خانه	lo:g	نمک	fâd
خسته	sos		
خوشمزه	faš		و. طبیعت و عوامل طبیعی
داخل	tux	ایر	bolut
ردیف	res	جوی آب	jox
ساربان	dârya	شِن	qum
سؤال	soj	غاز	šekافت
سوراخ	tong	غروب	runešt
صدا	torâr	گردداب	tôlâma
ضعیف	lahviz	گردیداد	boyanâγ
طعم گس	zo:r	به	korkorak
غایلیظ	mašt	نیمروز	gohr
فراخ	ajjoq	هاله دور ماه	âγol
قطره	top		
کشت دیم	baj		ز. واژه‌های متفرقه
گِرد	gelder	آبستن	âhos
گودال	čoqqor	آتش	âs
ماتم، عزا	yâs	آغل	qâš
مهره	modork	آغل بزغاله	čer
ناصف، زیر	debr, derv	اخگر آتش	xorom, xorong
نیم، قطعه	kal	بالا	bâlâd
بیشگون	pinčak	بخیه درخت	dusčak
ولرم	malil	بیرون	sa:râ

سپاسگزاری:

این مقاله حاصل سفرهای متعدد به روستای گُرش آباد بالاده کازرون و صرف اوقات طولانی است که با پرسش و پاسخ‌های مکرر، با افراد مختلف، به دست آمده است. جا دارد که از تمامی آنان قدردانی کنم. بخصوص از آقای میرزا صمصامیان و خانواده

محترمشان که متحمل حضور اینجانب در روزها و شب‌های متوالی بوده‌اند.
از جناب آقای دکتر حسن رضائی باعیادی که مشوق اینجانب در یافتن کُرش‌ها و تحقیق در گویش کُوشی بوده‌اند صمیمانه سپاسگزارم.

همچنین از پژوهشگر ارجمند جناب آقای پیرمحمد ملازهی که زحمت تهیه واژگان بلوجی (پس‌کوه سراوان) را کشیده‌اند، و آقای قربان میرزاگی، گویشور قشقایی (ایل کشکولی) و آقای جان محمد وزیری از طایفه «فارسی مدان» که واژه‌های قشقایی را در اختیار قرار داده‌اند و آقای خسرو سلامی که زحمت تکمیل واژه‌های قشقایی را متحمل شده‌اند تشکر و قدردانی می‌کنم، و برای همگان آرزوی موفقیت روزافرون دارم.

گویشوران کُوشی

میرزا صمصامیان	سب سواد	۷۱ ساله	دامدار
کاظم صمصامیان	پنجم ابتدایی	۳۹ ساله	معازه‌دار
ابوذر صمصامیان	پنجم ابتدایی	۱۹ ساله	دامدار
اعظم صمصامیان	محصل	۱۵ ساله	—
جان‌افروز صمصامیان	سب سواد	۴۰ ساله	خانه‌دار
روشن‌علی صمصامیان	ابتدایی	۲۵ ساله	دامدار
کهرزاد (حزب‌الله) صمصامیان	ابتدایی	۱۷ ساله	دامدار
احسان صمصامیان	محصل	۱۳ ساله	—
ابراهیم صمصامیان	محصل	۱۵ ساله	—
سجاد صمصامیان	محصل	۱۳ ساله	—
جعفر صمصامیان	محصل	۱۶ ساله	—
امیرحسین (عوض) حیدری	فوق‌دیپلم	۲۱ ساله	کارمند
محسن حیدری	—	۱۹ ساله	—
علی‌رحمت‌راد	—	۲۰ ساله	دامدار

